

inde på, er en gennemsnitstid på 16 år. Man kan jo se over tid, at den har forandret sig, men der lægges ikke med lovforslaget op til nogen praksisændring af åremålet for livstidsdømte, men der lægges op til, at der er pligt til en domstolsprøvelse, og at der er pligt til at overveje det efter 12 år.

Jeg er da indstillet på undervejs i lovbehandlingen nærmere at vurdere antallet af år, hvorefter der skal være en domstolskontrol, men jeg mener til gengæld, at ud fra en almindelig retspolitisk, retssikkerhedsmæssig holdning til det, så er det rigtigst, at det ligger hos domstolene og ikke hos den til enhver tid siddende justitsminister.

Jeg er glad for tilslutningen til, at vi afskaffer hæfestraffene, og derfor vil jeg ikke bruge flere kommentarer på det.

Så har der været en lang række indlæg, der har knyttet sig til den debat, som vi også har haft mellem regeringspartierne i forbindelse med udarbejdelsen af lovforslaget, om også i sager om fuldbyrdelse at begrænse adgangen til partsaktindsigt efter forvaltningslovens bestemmelser. Straffelovrådets flertal foreslog i en udtalelse fra december 1996 en ændring af forvaltningsloven med henblik på at begrænse adgangen til partsaktindsigt i sager om valg af afsøningsinstitution, sager om overførsel til en anden institution eller afdeling og sager om udelukkelse fra fællesskabet.

Det har jo været en debat, som vi også i regeringen har taget på baggrund af indstillingen fra Straffelovrådets flertal i 1996. Baggrunden for det er kendt, men vores konklusion i regeringspartierne har været, at der ikke på nuværende tidspunkt bør gennemføres en begrænsning af adgangen til aktindsigt i disse sager. Det hænger jo sammen med, som også flere ordførere har været inde på, at der er principielle betænkeligheder ved det, som det også blev udtrykt af de beneficierede advokater og af Advokatsamfundet. Frem for at køre videre ad den vej, når vi vidste, at vi ville få en meget, meget principiel debat med Advokatsamfundet i Danmark, har vi valgt at gå en anden vej, og den kunne vi gå umiddelbart.

Jeg er glad for den tilslutning, der indtil nu har været bredt i Folketinget til at gå den anden vej, til netop at lave de særlige afdelinger, som jo også var betinget af, ligesom debatten og også Straffelovrådets forslag har været betinget af, at vi havde en rockerkrig, som stod på ganske længe, og som medførte, at et meget stort

antal med relation til rockermiljøet sad til afsøning og dermed udgjorde en ubehagelig utryghedsfaktor både for medindsatte og i høj grad også for personalet.

Vi har nu fået etableret særlige fængselsafsnit i Statsfængslet i Horsens og i Nyborg Statsfængsel, der gør det muligt at isolere folk med tilknytning til rockermiljøet, som udgør denne negativt stærke fangetype, og alt har vist, at siden vi har fået etableret de to afdelinger, ja, så har vi fået en kraftig forbedring af klimaet i de øvrige dele af fængslet og en reduktion af problemerne med negativt stærke indsatte.

De sikkerhedsmæssige problemer, som er baggrunden for forslaget om at begrænse adgangen til aktindsigt, er altså ikke længere til stede i samme omfang, som før vi fik de to særskilte fængselsafsnit i Horsens og i Nyborg.

Hertil kommer – og det er jeg ked af at alene den radikale ordfører var opmærksom på, men jeg er glad for, at så fru Elisabeth Arnold var opmærksom på det – at vi her med straffuldbyrdelsesloven angriber problemet med at skaffe grundlag for at gribe ind over for de negativt stærkes adfærd fra en anden vinkel. Lovforslaget indeholder nemlig en bestemmelse, der sikrer, at det fremover vil blive lettere at anbringe eller overføre negativt stærke indsatte til en lukket institution. Sådan som lovforslaget er formuleret, kan både anbringelse i og overførsel til en lukket anstalt ske, hvis det må anses for nødvendigt for at forebygge overgreb på medindsatte, personale eller andre i institutionen.

Som det fremgår af lovforslagets bemærkninger, indebærer disse bestemmelser, at kravet om dokumentation for den indsatte negativitet og negative virksomhed lempes. Anbringelse i eller overførsel til en lukket institution vil kunne ske alene med henvisning til f.eks. den negativt stærke indsatte fremtræden under afsøningen kombineret med institutionskendskab til et eventuelt gruppetilhørsforhold og det forhold, at der er risiko for, at der af denne gruppe vil blive begået overgreb mod f.eks. medindsatte.

Jeg er naturligvis indstillet på løbende at følge den sikkerhedsmæssige situation i fængslerne og i lyset heraf tage Straffelovrådets forslag op til overvejelse igen. Samfundet har et stort ansvar for at beskytte både de ansatte og de øvrige indsatte mod overgreb fra de stærke fanger, og jeg vil derfor løbende følge udviklingen og være opmærksom på, om der er behov for tiltag på dette område.